

Buletinul „Poiana cu schit , 2012” este realizat în cadrul proiectului „Sânzienele” Ziua Ariei Naturale Protejate „Poiana cu schit”
Finanțatori: Fundația pentru Parteneriat și MOL România

Buletin

Poiana cu Schit, 2012

Buletinul este imaginea Poienii cu schit, în vara anului 2012, compusă din mărturii ale acelor care i-au străbătut potecile, cu bucuria descoperirii valorilor dăruite de natură sau create de mâna omului.

Buletinul este și mărturia tinerilor entuziaști și generoși care, descoperind minunata lume a Poienii cu schit, și-au asumat datoria de a o face cunoscută și de a o proteja, răspândind mesajul lor de responsabilitate în cele mai diverse segmente ale comunității ieșene.

Buletinul „Poiana cu schit, 2012” este un mesaj de mulțumire adresat tuturor celor care ne-au fost alături în realizarea acestui proiect, dându-ne sentimentul că investesc în inițiativa noastră, cred în șansele ei de a schimba locuri și oameni, cred în puterea noastră de a lăsa un semn pe traseul urmat, în timp, de Poiana cu schit.

Fundația Academică „Idei și Fapte pentru anii 2000”

Poiana cu Schit, loc de istorie și legendă

Niciunde în altă parte din ținutul Moldovei nu întâlnești loc mai bogat în istorisiri care au fost, care sunt și care va să vină, decât în „Țara de dincolo de negură” a măriei sale Mihail Sadoveanu, situată în mijlocul Codrilor Iașului, din partea de miazăzi a târgului moldovenesc de altădată, fostă capitală și renumit centru universitar și însemnat oraș de cultură al țării.

Străvechile păduri ale Moldovei, care se întindeau cândva din prundurile Nistrului și până hăt, departe, în nordul Bucovinei, și de acolo mai sus, până în necuprinsa zare, tănuiau în adâncurile lor

sălășe de adăpost și închinăciune, *izvodite din iarbă* de vrednici boieri și voievozi, precum sunt cele de la Căpriana, Dobrovăț și Putna sau din alte blagoslovite locuri.

Aici, la mai puțin de o *poștă* (20 km) de Iași, în Pădurea Borosești din hotar cu moșia mănăstirii Dobrovăț, ctitorie de seamă a slăvitului Ștefan cel Mare, nu departe de Poiana cu Cetate (Cinghinea) a lui Ioniță Cujbă (1609) și de Cetatea lui Duma Negru de la izvoarele Cuțitnei, durată de cnezul și marele vornic al Țării de Jos din vremea voievodului Alexandru cel Bun, se află un loc cu adevărat mirific, luminat și binecuvântat, cunoscut de-a lungul timpului sub numele de „Poiana cu Schit”.

Cu mai bine de treizeci de ani în urmă, pe când împlineam slujba de *căpitan de plai* (primar în „Poarta Țării”) pe aceste încântătoare meleaguri, am aflat mai întâi de la bătrânii satelor legende cu domnițe și jupănese, istorisiri misterioase despre juzi, cneji și viteji care au viețuit în cele timpuri în Poiana cu Schit, despre *Grecii lui Duma Negru* ce au zidit la începutul secolului XV o *biseriță de cnezat de vale*, cum o numesc arheologii zilelor noastre.

Și iaca așa, în *dricul* unei veri a anilor optzeci, într-o însorită zi de Sânziene, dimpreună cu un grup de prieteni, sculptori, muzeografi și literați am pornit în ropot de căruțe spre Poiana cu Schit, ținând tot drumul de cară, la deal, prin pădure, de-a lungul pârâului Cucoara, spre obârșii.

Îndemnam caii pe *pripoarele* din Curmătura Hudumanului și Trei Chedici, răzbind în cele din urmă în *cumpăna apelor*, din sus de Cireșel, lăsând bidivii osteniți să meargă la pas, iar noi priveam muți de uimire la pădurea bătrână și umbroasă din jur, la copacii falnici încremeniți în liniștea amiezii, ascultând în tăcere tihna codrului tulburată arareori de trosnetul vreascurilor uscate, strivite de copitele cailor, huruit de hulub sălbatec sau cânt depărtat de mierlă.

Deodată, desișul din marginea pădurii s-a deschis ca într-o minune și dinaintea noastră s-a arătat în întreaga sa măreție o poiană largă, scăldată în lumină, împresurată din loc în loc de stejari seculari, mari și rotați, și mărginită înspre soare de o mulțime de mesteceni nalți și foșnitori, cu coaja albă de omăt.

Am lăsat caii slobozi să pască *iarba verde de otavă* și am pășit cu evlavie pe pajiștea înmiresmată, împodobită cu flori de sânziene, stânjinei, garofițe și alte minunate flori, alcătuiind laolaltă un covor multicolor, greu de închipuit, ce te ducea pe nesimțite într-o lume de basm și de poveste.

Smerite, retrase parcă în taina rugăciunii, înspre soare răsare, tronau zidurile vechiului schit, pline de mușchi și înnegrite de vreme, umbrite de coroana semeață a unui cireș sălbatic, crescut de-a lungul timpului în altar, străjuind neclintit, ca un pustnic bătrân sălașul de închinăciune.

Primăvara, când cireșul se troienea de floare, părea ca un candelabru uriaș înălțat deasupra sfântului locaș.

În dreapta, ocrotit de un pâlcc de stejari falnici, se afla vatra focului, înconjurată de un șanț larg, circular, unde vânătorii puneau la frigare, pe nuiele de alun, măruntaiele sălbătăciunilor răpuse, rostind până târziu în noapte povești vânătoarești și cinstind vin strașnic adus tocmai din dealul Boroseștilor.

Despre acel loc și acele timpuri depărtate, Mihail Sadoveanu istorisește în „Țara de dincolo de negură” (1926), rostind astfel: *la vremea când cornul cel vechi suna chemarea vânătorii la masa prânzului și a amiezii în Poiana cu Schit.*

În stânga schitului, sub sprânceana pădurii și străjuit de câteva sălcii pletoase scânteia în soare luciul de cleștar al *râmnicului* unde călugării își aveau peștele, cercetat din când în când de cârduri gălăgioase de lișițe și rațe sălbatice, ce săgetau văzduhul albastru, fără scamă de nor, lăsându-se cu bătaii repezite de aripi pe oglinda străvezie a lacului.

„Pânza subțire a apei freatică, aflată aproape de suprafața pământului păstrează iarba verde și sățioasă până toamna târziu, după Sfântul Dumitru, când cade bruma”, spunea moș Niță Cioacă de la Borosești, în etate de *nouăzeci de ani fără doi, starostele vânătorilor* de altădată și călăuza noastră, dezvăluind taina vânatului bogat din Poiana cu Schit și istorisind cu patimă despre *boncăluitul* cerbilor în noaptea cu lună plină, din vremea împerecherii.

Iarna, când mantia împărătească de *samur* îmbracă întinsul poienii, hațașurile sălbătăciunilor pădurii, de mistreți, lupi și căprioare, de vulpi, bursuci și alte viețuitoare, se întretaie ca într-un păienjenis, întregind farmecul locului.

Vrăjiți de povestirile bătrânului vânător și încântați până la extaz de frumusețea mirifică a poienii, am *adăstat* în jurul vetrei de sub stejari, cugetând la multe și felurite lucruri de ispravă. Așa s-a înfiripat ideea înființării în Poiana cu Schit a *Taberei Naționale de Sculptură*, singura inițiativă de acest fel din Moldova, ca o continuare a celei de la Măgura-Buzău, împlinind de-a lungul a trei ediții un adevărat *muzeu de artă în aer liber*, cu treizeci de sculpturi monumentale, opere ale celor mai de seamă artiști plastici din România.

Pentru protejarea florei și faunei din zonă, Poiana cu Schit a fost declarată *Rezervație Naturală*, aflată sub custodia și oblăduirea Direcției Silvice Iași, iar după cercetarea arheologică efectuată de doamna Maria Voica Pușcașu din cadrul Departamentului Monumentelor Istorice București, în perimetrul și în incinta ruinelor schitului, edificiul a fost inclus în *Lista Monumentelor Istorice* din România.

Frumusețea deosebită a poienii și cele trei obiective turistice enumerate mai sus, sunt tot atâtea motive pentru elevii, studenții și locuitorii orașului Iași, și nu numai, de a vizita aceste minunate și binecuvântate locuri din Poiana cu Schit.

Ioan Muscalu
Iași, 8 sept. 2012

*Prof. Univ. Dr. Ing. Maria Ivănoiu
Facultatea de Inginerie Chimică
și Protecția Mediului Iași*

IMPRESII de la ZIUA ARIEI NATURALE PROTEJATE "Poiana cu Schit"

Demersurile pentru promovarea și popularizarea Poienii cu Schit sunt complexe.

Aspectele preocupărilor întreprinse în acest scop poartă amprenta dorinței sincere de a cunoaște și induce respectul pentru o arie

naturală protejată, care păstrează numeroase specii de plante "unicat", găzduiește un vestigiu istoric foarte vechi (Schitul din sec. XIV) și oferă spre încântare o expoziție, în aer liber, de sculpturi integrate armonios în acest spațiu.

În vara aceasta am participat la o serie de activități organizate de Fundația Academică "I.F. 2000" coordonată de prof.dr.ing. Eugenia Doniga.

Paleta manifestărilor a inclus participarea elevilor de la Liceul de artă "Octav Băncilă" din Iași la un concurs de grafică jurizat de trei dintre membrii taberei naționale de sculptură (de la Poiana cu Schit) deschisă în august 1986, care s-a desfășurat în trei ediții până în prezent. Lucrările tinerilor artiști au fost răsplătite cu premii. Este important de subliniat faptul că au fost cooptați într-o competiție pe echipe și elevi mai mici care s-au confruntat în răspunsuri legate de semnificația și importanța arealului protejat "Poiana cu Schit". Toți elevii participanți au fost premiați.

De mare interes s-a bucurat discuția cu artiștii sculptori prezenți. Participanții au fost martorii destăinuirilor, uneori hazlii, despre condițiile și atmosfera de mister a locurilor, care a stimulat momentele creației, la modelarea și individualizarea blocurilor de piatră.

De asemenea, colectivul care a elaborat monografia "Poiana cu Schit" a pus în evidență strădania autorilor pentru a identifica și particulariza principalele specii floricole și ale faunei specifice locului, precum și catalogarea sculpturilor, cu informații succinte asupra autorilor și simbolului reprezentat prin sculptură.

Ca o încununare a tuturor acțiunilor întreprinse de Fundația Academică "I.F. 2000", alături de numeroși parteneri, excursia la Poiana cu Schit a unui mare număr de studenți și invitați a fost binevenită în ziua de 24 iunie 2012. Această dată marchează începutul verii pentru că pe 21 iunie este solstițiul de vară sau vara astronomică. Am fost întâmpinați de sânzienele unduindu-se în bătaia vântului, pline de polen, aromind puternic a fân și miere.

Era sărbătoarea lor (sărbătoarea Sânzienelor), cea mai spectaculară sărbătoare păgână a anului și singura admisă, chiar cu numele ei în calendarul creștin-ortodox. Această sărbătoare este legată de cultul recoltei, al vegetației, al fecundității și păstrează în ea un amestec fascinant de creștinism, păgânism și vrăjitorie.

La sfârșitul acestei ediții de restituire publicului larg a informațiilor despre aria naturală protejată "Poiana cu Schit" toate aprecierile converg spre o reușită deplină.

POIANA CU SCHIT

Rezervația naturală “Poiana cu schit” este atât de aproape de Iași, la doar 20 de km distanță spre localitatea Grajduri, și totuși atât de departe. Departe, pentru că sunt încă puțini ieșeni care au auzit de acest tărâm plin de legendă și probabil și mai puțini cei care l-au vizitat.

Orice om care s-ar gândi să meargă acolo, la o plimbare de duminică poate, ar fi cu siguranță impresionat de valoroasele sculpturi realizate de către unii dintre cei mai mari sculptori români în cadrul unei tabere anuale de sculptură în perioada 1986 – 1988. Un adevărat muzeu în aer liber, cu 30 sculpturi maiestuoase care te transpun în istoria locului, istorie marcată de ruinele unui vechi schit din perioada lui Alexandru cel Bun, care a dat și numele poienii.

Pe lângă toate acestea, Poiana cu schit este o rezervație floricolă cu specii de plante rare din familia orhideelor, de exemplu (care în ultimii ani nu au mai fost văzute în poiană), precum și crinul de

pădure sau trandafirul spinos care te întâmpină pline de culoare în perioada mai – iunie.

Poiana cu schit este un loc care cheamă la contemplare și visare, un loc redescoperit de oameni cu mult suflet (reprezentanți ai Fundației Academice „Idei și Fapte pentru anii 2000”, ai instituțiilor publice și unităților de învățământ partener și nu în ultimul rând, elevi și studenți) care au început din anul 2011 să-i redea locul pe care îl merită în potențialul turistic și cultural al județului nostru.

*Mihaela Pahone
responsabil pentru relația cu ONG-urile
Instituția Prefectului – Județul Iași,
partener al Fundației Academice „Idei și Fapte
pentru anii 2000” în proiectul „Poiana cu schit”*

Poiana cu Schit, tărâm vrăjit unde grădina lui Dumnezeu își deschide poarta. Aerul tremurător cu miresme de stejar și sânziene, cerul curat și foșnetul pădurii răcoresc fruntea orășeanului îmbibat de nenaturalul betonului și al motorului. Nimic, nici o măreție omenească nu se poate compara cu măreția unui stejar bătrân din care curg ghinde coapte, cu gingășia unei garofițe ascunsă în păiuș.

Prof. Luminița Budei

“Diamantul” din pădurea Bârnova

de Diana HARJA – cl. IVC, Scoala "Otilia Cazimir" Iași

Soare se scoală din patul foșnitor de pomi din Pădurea Bârnova. El se duce la lucru pe imensul azur de deasupra Poienii cu Schit, mângâind flora, fauna și statuile poienii cu razele lui fine.

Toate anotimpurile iubesc Poiana cu Schit, căci o pictează cât de frumos pot. Acestea vin și încearcă să stea cât mai mult, pentru a admira frumusețile naturale și cele statornicite de om. Primăvara și vara înviorează statuile poienii scufundându-le în paleta lor de culori. Acestea le mai dau accesorii ca: jucăușele pete de culoare ce zboară din floare în floare, florile și petalele purtate de melancolicul vânt, vietățile și talentatele păsări ce pun muzică minunată și completează tabloul mirific. Aceste anotimpuri călduroase și vii se joacă cu vietățile poienii.

Anotimpul cel bogat în culori pastelate și el poposește în poiană. Aici se aude balada vântului ce folosește ca unice instrumente frunzele arborilor din pădure. În lumina soarelui palid de toamnă statuile prind culorile pastelate ale frunzelor care dansează pe imensa scenă de dans în drumul lor, călăuzite de vânt.

Roiuri albe de albine și-au făcut apariția în poiană. Acestea vin să aștearnă un covor moale și mătăsos pe frunzișul ruginiu pentru ca orhideea, garofița, trandafirul și crinul să iasă și mai viguroase la primăvară. Apa topită pe statui se transformă într-o dantelă fină, așa cum numai natura poate crea.

Soarele obosit dojenește pe surorile Anotimpuri fiindcă mai sunt și alte locuri deosebite de împodobit. Acestea sunt de părere că Poiana cu Schit este un loc unic de care trebuie să avem grijă și să-l protejăm. Dacă ați veni și voi în Poiana cu Schit ați înțelege frumusețea acesteia și ați fi și voi de aceeași părere cu cei care au vizitat poiana.

După atâta muncă soarele se retrage în schitul vechi de secole, urmând să revină când se simte din nou odihnit.

Anul 2012 a adus rezervației naturale Poiana cu Schit “schimbarea la față”, a redevenit ceea ce trebuia să fie dintotdeauna – o oază floristică cu un mister aparte și cu un peisaj extraordinar în mijlocul masivului păduros Bârnova-Repedea. Și tot 2012 a adus poienii o zi a ei: 24 iunie - “Sânzienele” - ziua ariei protejate.

Aproape invadată de iarba necosită de mai mulți ani precum și de arbuștii lăsați să crească nestingheriți, a fost nevoie de un impuls ca lucrurile să se schimbe: Proiectul POIANA CU SCHIT implementat de către Fundația IF 2000, proiect ce a strâns laolaltă oameni cu suflet mare care, împreună, au reușit să redea locului imaginea de odinioară. Astăzi poiana, străjuită de arbori seculari și încărcată de istorie, e luminoasă, plină vara de flori și fluturi, statuile de piatră ale marilor artiști înfruntă semețe vremea și vremurile păstrând vie spiritualitatea românească, în timp ce ruinele schitului ne întăresc sentimentul unui loc binecuvântat de Dumnezeu. O sală de clasă în aer liber în care laolaltă - natura, arta și istoria - ne învață să dăinuim peste timp.

Poiana cu Schit este astăzi un loc cu care ieșenii se pot mândri, care merită văzut, admirat, protejat. Si este obligația noastră - morală și legală, a tuturor, să fim responsabili, să facem astfel încât generațiile care vin să se bucure pe deplin de frumusețea și farmecul acestui loc, să vorbească de Poiana cu Schit la prezent, nu la trecut!

ing. Dănuț PIRCHIU
Director executiv APM Iași

Astăzi Poiana cu Schit este aria naturală protejată care subliniază foarte bine toate valențele valorii inestimabile a naturii: valoarea ecologică, valoarea socială și culturală, dar și cea social – economică. Proiectele de la Poiana cu Schit derulate de Fundația IF 2000 Iași au scos la lumină peisajul natural dar și o parte a istoriei neamului românesc din această zona. De la sfârșitul secolului XIV, când cneazul Duma Negru ctitorește schitul din poiană – “biseriçuța de cnezat de vale”, cum îi spun specialiștii – documentele vremii arată că poiana este sprijinul necondiționat și martoră tăcută a vieții zbuciumate a comunității locale de-a lungul timpului: incendierea și dărâmarea schitului, construirea - pe ruinele lui - a unei altfel de biserici de către fostul mare vornic Mihalache Costache (în 1747), părăsirea și abandonarea ei de către călugării greci ca urmare a secularizării averilor mănăstirești, urgia naturii atunci când, “într-o zi frumoasă și senină de toamnă târzie a anului 1868” sătenii au vrut să ia bunurile schitului părăsit din poiana.

Poiana este locul frumoaselor amintiri și povești vânătoarești ale scriitorului Mihail Sadoveanu în al său volum

“Tara de dincolo de negura”, este, trei ani consecutiv (din 1986), casa și atelierul de lucru in aer liber pentru marii artiști plastici din România desemnați de Uniunea Artiștilor Plastici să participe la cele trei ediții ale Taberei Naționale de Sculptură ținute in Poiana cu Schit - artiști care au lăsat in urma lor opere de referință pentru arta plastică românească din acea vreme, este loc de cercetare pentru bogata diversitate floristică și desemnată rezervația naturală; și nu in ultimul rând, Poiana cu Schit este astăzi clasă în aer liber pentru cei care vor să învețe legile naturii, să –i admire frumusețea si bogăția, este loc de tihnă și popas pentru turistul aflat in drumeție pe traseele masivului împădurit Pădurea Bârnova și refugiu pentru vietăți ale pădurii.

O comuniune, un exemplu de armonie, în timp, a omului cu natura, exemplu care trebuie urmat. Iar statutul sau de rezervație naturală, parte componenta a sitului natura 2000 Pădurea Repedea Bârnova ne obliga la păstrarea valorii rezervației pentru multele generații care vor veni. Trebuie sa conștientizăm că natura ne oferă necondiționat serviciile ei – hrană, apă și aer curat, resurse diverse, adăpost, loc de recreare etc. - iar noi, la rândul nostru trebuie să-i fim in aceeași măsură recunoscători, s-o cunoaștem, s-o înțelegem, s-o respectăm, să fim responsabili de ea!

*ing Galea TEMNEANU
APM IASI*

Proiectul de popularizare a ariei protejate Poiana cu Schit a fost o experiență utilă și plăcută. Participarea la workshopuri ne-a dat ocazia să cunoaștem oameni minunați, iubitori de natură și dedicați ocrotirii acesteia. Povestirile pline de farmec ale scriitorului Ioan Muscalu ne-au transportat într-o lume de basm, făcându-ne să

îndrăgim locurile pline de încărcătură istorică. Excursiile în Poiană au fost un factor activ de sensibilizare a tinerilor, care au descoperit o oază de liniște și echilibru interior. Localizată într-o zonă puțin popularizată, deși accesul nu este foarte dificil pe traseul marcat, aria protejată îmbină în mod neașteptat frumusețea și măreția naturii cu misterul sculpturilor monumentale, patinate puțin de trecerea timpului, străjuind ruinele bătrânului schit. Prezentarea documentată și atrăgătoare a statuilor făcută de prof. dr. Eugenia Doniga s-a transformat într-un joc al imaginației și perspicacității, în care elevii s-au lăsat antrenați fără efort, descoperind cu uimire mesajul artistic dăltuit în piatră. Odată stârnite, interesul și setea de cunoaștere au călăuzit elevii pentru o documentare mai aprofundată asupra minunățiilor din poiană. Au aflat multe despre istoria locurilor, a statuilor, despre plantele și animalele ocrotite din rezervație, împărtășind experiența colegilor care nu au putut ajunge acolo. Elevii cu cele mai reușite prezentări au participat la concursul de eseuri „Poiana cu Schit”, din ciclul activităților organizate de ziua

ariei protejate, fiind premiați și răsplătiți pentru eforturile lor. Sărbătoarea Poienii, aleasă cu multă grijă în ziua Sânzienelor, ne-a oferit încă un prilej de încântare și emoție: întâlnirea cu grupul de sculptori, care ne-a acordat privilegiul de a afla povestea statuilor chiar de la autori.

Mulțumim organizatorilor pentru șansa de a participa la activitățile proiectului și apreciem

efortul de a scoate la lumină sculpturile și ruinele sufocate de vegetație, de a sădi în sufletul tinerei generații dragostea și sentimentul de ocrotire pentru frumusețile naturii și de a aduce în atenția ieșenilor această zonă deosebită, care merită să devină un obiectiv ecoturistic important al Iașului.

Prof. Sorina Andriev, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Impresia noastră despre proiectul „Poiana cu Schit” este una plăcută. Ne-a făcut plăcere să participăm și să ne implicăm în acest proiect, deoarece am avut oportunitatea să aflăm mai multe informații, să colaborăm între noi, colegii și cu profesorii. Festivitatea a fost bine organizată, am fost primiți cu căldură și ne-am simțit bine în prezența persoanelor aflate acolo. Așteptăm cu nerăbdare următoarea ediție.

Nicoleta Hacıu, Ivona Ungureanu, clasa a XII-a A, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Din punctul meu de vedere, excursia la Poiana cu Schit a fost frumoasă, deoarece am văzut ce lucruri minunate au putut să facă acei oameni cu ani în urmă. Fiecare sculptură în piatră are o istorie aparte. Am aflat multe lucruri interesante pe care le-am prezentat colegilor noștri și cu care am participat la concurs.

Georgiana Chelea, clasa a XII-a A, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Proiectul „Poiana cu schit” mi-a lăsat o impresie plăcută, pe lângă organizarea foarte bine pusă la punct, mi s-a părut inspirată ideea de a conștientiza populația despre această rezervație, pe care multă lume nu o cunoaște și nu a auzit de ea. Am participat la concurs deoarece am fost în rezervație și am rămas uimit de istoria statuilor, de evenimentele care au avut loc în acea poiană și mi-am spus că „TREBUIE SĂ PARTICIP”.

Andrei Armașu, clasa a XII-a A, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Excursia de la „Poiana cu Schit” a fost foarte interesantă. Am învățat multe lucruri noi, am aflat cât de multă istorie poate ascunde o statuie. Unele mi s-au părut ciudate, însă am rămas plăcut uimită de povestea lor. Consider că aceste excursii sunt foarte bune pentru educația noastră. Am legat multe prietenii, am învățat să iubim natura. Am putut expune cele aflate despre poiană prin prezentarea mea la concurs. Aceste concursuri ne dezvoltă spiritul și ne scapă de emoții pentru viitoarele concursuri. A fost o experiență minunată și aș mai repeta-o cu plăcere.

Anca Zota, clasa a XII-a A, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Am fost de două ori la Poiana cu Schit în cadrul proiectului și de fiecare dată am rămas plăcut surprinsă. A fost frumos să fiu împreună cu colegii și domnii profesori.

În cea dintâi excursie vremea s-a jucat cu noi, ploua și s-a așternut ceață, dar și așa m-am simțit

atrasă de minunățiile dăltuite în piatră din poiană. Conexiunea cu natura, aerul proaspăt m-au făcut să mă simt renăscută.

La cea de-a doua, am prins o zi superbă, călduroasă și am admirat nu doar statuile, ci și pe acei oameni cu har care le-au dat viață.

Anca Sabaiduc, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Am rămas uimită că în mijlocul naturii, în pădure sunt ascunse acele sculpturi, am fost impresionată că am fost însoțiți de sculptorii acelor monumente frumoase. O asemenea frumusețe merită să fie cunoscută de cât mai multe persoane. De asemenea, m-am bucurat că am fost împreună cu grupul de studenți și am cunoscut persoane deosebite.

Ioana Chirilă, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Am făcut cunoștință cu Poiana cu Schit într-o zi ploioasă și cețoasă. Deși iarba era multă și mare, statuile ni s-au dezvăluit rând pe rând. Este foarte interesantă povestea acelor sculpturi. Au fost foarte multe lucruri aflate în timp scurt pentru a ține minte povestea fiecăreia, dar a avut fiecare farmecul ei. M-aș întoarce acolo cu cea mai mare plăcere, e un loc unde te poți relaxa.

Nicoleta Pântescu, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Mi-au plăcut statuile, păcat că iarba era foarte mare și le masca în mare măsură. Pădurea și poiana erau pline de viață, cântec de păsări și zumzet de insecte. Păcat că nu am vizitat și lacul. Ruinele te duc cu gândul la vremurile de altădată. Mi-au mai plăcut mesajele de pe copaci. În final mi-a părut rău că timpul a trecut atât de repede.

Marius Brighiu, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

După drumul cu microbuzul, am mers printr-o pădure cu copaci mari și umbroși. Poiana s-a deschis surprinzător într-un peisaj de vis, în care erau presărate sculpturile din piatră extrem de interesante. M-am bucurat să cunosc câțiva dintre sculptori, e un privilegiu să afli cum au luat ființă acele statui chiar de la autorii lor. Iarba verde, florile frumoase, copacii se îmbină cu statuile într-un peisaj perfect.

Diana Cîrdei, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Am mers cu drag alături de colegi, am descoperit în iarba înaltă monumente frumoase. E un loc plăcut și liniștit, cu aer curat, unde poți să te plimbi și să te relaxezi.

Elena Pricop, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Am rămas fascinată de pădurea verde și umbroasă, de ciripitul păsărilor și de sculpturile din piatră, cu povești atât de interesante. E un loc foarte plăcut, dacă aș mai avea ocazia aș merge din nou cu cea mai mare plăcere.

Geanina Nour, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

Timpul urât nu a reușit să știrbească frumusețea locului. Mi s-au părut ciudate la început acele statui, mai

apoi mi-au completat viziunea acestui muzeu în aer liber. Fiecare statuie are personalitatea sa, numele său. La prima vedere pare puțin straniu, dar dacă stai să analizezi puțin statuia îți dai seama că e numele potrivit. Am fost fascinat, aceste momente sunt de neuitat, aș merge cu orice ocazie în acest minunat loc, fără a sta pe gânduri.

Nicolae Oprea, clasa a XII-a B, Liceul Tehnologic „C. Brâncuși” Iași

„În excursia *La Poiana cu Schit* cel mai mult mi-au plăcut ruinele Schitului și statuile mari, dar ce care m-a impresionat cel mai mult a fost că fiecare statuie reprezenta un simbol unic. Pe de altă parte, flora rezervației este foarte bogată, la fel și fauna, iar dacă s-ar întâmpla ca vreodată să-mi ceară cineva părerea despre un muzeu, un loc deosebit unde să meargă, cu siguranță i-aș recomanda această poiană deoarece este ca un muzeu universal (conține: artă, floră, faună, istorie) doar că se află în natură.”

*Ana –Maria Stoica
Școala „Titu Maiorescu” Iași*

„În *Poiana cu Schit* mie mi-a plăcut cel mai mult statuia *Prodromos* de Romeo Pervolovici și *Admirația*. M-a impresionat faptul că am văzut și flori pe care nu le-am mai întâlnit niciodată. *Poiana cu Schit* este o rezervație naturală în care se găsesc multe statui și plante.”

*Teona Joldescu
Școala „Titu Maiorescu” Iași*

„În *Poiana cu Schit* mi-a plăcut flora și fauna, dar și statuile, în special chipul lui Mihai Eminescu. Am admirat copaci și animale pe care nu le-am mai văzut până atunci. Această rezervație merită să fie îngrijită iar regulile să fie respectate, pentru a fi la fel de frumoasă și interesantă și pentru urmașii noștri.”

Laura Beșliu, Școala „Titu Maiorescu” Iași

„*Poiana cu Schit* este un adevărat paradis al florilor și al animalelor. Merită atâta drum prin pădure pentru a vedea așa minunăție. Nici drumul prin pădure nu e plictisitor, sunt o mulțime de animale și pe copaci sunt mesaje. Sunt: sculpturi, iarba e lungă, mătăsoasă, flori, animale și tot felul de lucruri interesante. E un loc fantastic!”

Sabina-Maria Hulțoana, Școala „Titu Maiorescu” Iași

În *Poiana cu Schit* mi-au plăcut statuile, dar în special vegetația și o poezie creată din strofe, iar strofele sunt amplasate la zece metri din copac în copac. Din aceste strofe, eu am combinat și am creat o strofă de două versuri :

Lume, cât te iubesc,
Sufletul mi-e bombă și simt că explodez !”

Laurențiu Scârlat, Școala „Titu Maiorescu” Iași

Mie mi-au plăcut statuile sculptate și mesajele de pe copaci. Statuile care m-au impresionat sunt Cei doisprezece apostoli și Chipul lui Mihai Eminescu.

*Maria –Bianca Andrei,
Școala „Titu Maiorescu” Iași*

„Mie mi-au plăcut statuile sculptate cu greutate. Cel mai mult mi-au plăcut broscuțele care înotau în balta cea străvezie. Mi-au mai plăcut copacii care aveau frunze verzi ca iarba. De asemenea, am admirat chipul lui Mihai Eminescu.”

Celia Berari, Școala „Titu Maiorescu” Iași

„În excursia de la Bîrnova am aflat și am văzut multe lucruri interesante, cum ar fi chipul lui Mihai Eminescu sculptat în piatră. La Bîrnova am primit pe drumul către poiană multe bilețele ce făceau trimitere către o scrisoare adresată României. M-am mai și distrat cu partenera mea, Adriana. A fost frumos...”

Oana Chirica, Școala „Titu Maiorescu” Iași

„În excursie a fost extraordinar! Pe drumul până la poiană am mers pe jos și a durat o oră și jumătate. Dar a meritat! Cine s-ar fi așteptat să-l vezi pe Eminescu din piatră? Sau să vezi numai iarbă și fluturi? Ei bine, eu nu!”

Adriana Vlad, Școala „Titu Maiorescu” Iași

TOAMNA ÎN POIANA CU SCHIT

Toamna, anotimpul covoarelor ruginii create de frunzele uscate ale copacilor, aduce în fiecare suflet starea de melancolie odată cu terminarea verii.

Simbolurile toamnei sunt: esența frunzei ruginii a stejarului din pădure, începerea scolii, culegerea roadelor. Frunzele cad cu mișcări de aripi moi. Odată ajunse pe pământ formează un covor foșnitor în care mi se afunda pașii. Răspândind tristețe, vântul cu a lui suflare matura frunzele pe aleile pustii. Copacii oftează, iar lacrimile de promoroacă picura una câte una peste frunzele moarte.

Vreau să aud cântecul pasarelelor, dar degeaba! După un timp în care totul parca a încremenit se aude cioc...cioc ...cioc! Este ciocănitura care-și căuta hrana sub scoarța copacilor!

A sosit toamna!

Joldescu Teona, clasa a IV-a E, Școala „Titu Maiorescu” Iași

În Poiană

de Diana HARJA – cl. IVC, Școala "Otilia Cazimir" Iași

Poiana cu Schit e o bijuterie,
Ce-ti place și ție și mie,
Cu toate frumusețile ei,
Te face să-o mai vezi să vrei.

Prin Poiană de umbli hai-hui
Vei găsi treizeci de statui,
Sunt făcute de sculptori consacrați.
Trebuie neapărat să le vizitați!

Cu floră și faună bogată,
Poiana cu Schit e Arie Protejată.
Sunt multe animale diversificate
Și flori frumoase și vii colorate.

Despre Poiană

de Diana HARJA – cl. IVC, Școala "Otilia Cazimir" Iași

1. Pădurea este aur, iar Poiana cu Schit, Diamant.
2. Frumusețea Poienii nu poate trece neobservată
3. Poiana cu Schit este o nesfârșită combinație a multor frumuseți.
4. Poienile sunt cele mai frumoase, prețioase și rare locuri, ca niște nestemate unice în lume, pe care trebuie să le admirăm și să le protejăm.
5. Natura nu e doar frumoasă ci și prețioasă.
6. Unicul loc din lume unde se îmbină istoria, cu arta și frumusețile naturii este în Poiana cu Schit.

